

Sygn. akt IX Ca 1309/17

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IX Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Beata Grzybek (spr.),
Sędziowie:	SO Agnieszka Żegarska, SO Mirosław Wieczorkiewicz,
Protokolant:	prac. sąd. Izabela Ważyńska,

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2018 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z wniosku H. Ś.,

z udziałem T. Ś.,

o podział majątku wspólnego,

na skutek apelacji uczestnika postępowania,

od postanowienia Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 8 czerwca 2017 r., sygn. akt X Ns 821/14,

postanawia:

I. zmienić zaskarżone postanowienie w punktach: III a) i IV, w ten sposób, iż:

1. w pkt IIIa: w miejsce kwoty 201.840 zł, wpisać kwotę 201.440 zł (dwieście jeden tysięcy czterysta czterdzieści złotych),
2. w pkt IV zmienić jego brzmienie w ten sposób, że „zasądzić od wnioskodawczynie H. Ś. na rzecz uczestnika postępowania T. Ś. kwotę 91.409,06 zł (dziewięćdziesiąt jeden tysięcy czterysta dziewięć złotych i 6/100 groszy) płatną do dnia 25 kwietnia 2019 r., z zastrzeżeniem odsetek ustawowych za opóźnienie w przypadku uchybienia w płatności należności w tym terminie, tytułem dopłat, nakładów i wydatków”,

II. oddalić apelację uczestnika postępowania w pozostałej części,

III. koszty postępowania za instancję odwoławczą wnioskodawczynie i uczestnik postępowania ponoszą każdy w zakresie związanym ze swoim udziałem w sprawie.

Agnieszka Żegarska Beata Grzybek Mirosław Wieczorkiewicz

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni H. Ś. wniosła o podział majątku wspólnego jej i uczestnika postępowania T. Ś. wskazując szczegółowo składniki tego majątku oraz sposób podziału. Wniosła również o rozliczenie nakładów poczynionych z jej majątku osobistego na majątek wspólny stron w wysokości 3.881,49 zł oraz o nakazanie uczestnikowi opuszczenia i opróżnienia mieszkania stanowiącego majątek wspólny stron, który miał przypaść na własność wnioskodawczyni, z określeniem terminu 1 miesiąca od uprawomocnienia się orzeczenia.

W uzasadnieniu wnioskodawczyni wskazała, że wspólność ustawowa małżeńska ustała między stronami w dniu 10 września 2013 r. w wyniku wyroku orzekającego separację. W skład majątku wspólnego wchodziły prawa: do lokalu mieszkalnego położonego w O. przy ulicy (...) oraz nieruchomości gruntowe zabudowane budynkiem mieszkalnym, położone w P., środki zgromadzone na dzień 10 września 2013 r. na subkoncie ZUS w kwocie 42.361,14 zł oraz na rachunku OFE N. N. w kwocie 15.993,70 zł oraz ruchomości szczegółowo wymienione we wniosku. Łączna wartość nieruchomości oraz ruchomości to według wnioskodawczyni kwota 728.710 zł. Wnioskodawczyni uiszczała również opłaty za zaległy czynsz za mieszkanie w O. za okres marzec-wrzesień 2013 r. o wartości 3313,80 zł i za październik 2013 r. w kwocie 362,61 zł oraz opłat za V. we wrześniu 2013 r. w kwocie 84,40 zł i w październiku 2013 r. w kwocie 120,68 zł. W opłatach tych powinien w połowie partycypować uczestnik postępowania.

Uczestnik T. Ś. zgodził się z wnioskiem i podanym przez wnioskodawczynię składem majątku wspólnego. Wniósł o ustalenie nierównych udziałów poprzez przyznanie mu 80 % udziałów, a wnioskodawczyni – 20 %.

Wskazał w uzasadnieniu, że mieszkanie jest własnościowe, ale jego przekształcenie nastąpiło w trakcie trwania związku małżeńskiego. Spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego, na które miał założoną książeczkę mieszkaniową, zostało mu przyznane w 1981 roku. Dodał, iż wnioskodawczyni nie udowodnia, że pieniądze na spłatę zadłużenia pochodziły z jej majątku osobistego. Zakwestionował również wartość niektórych składników majątku wskazanych przez wnioskodawczynię dodając, że niektóre z ruchomości zabrała wnioskodawczyni. Zwrócił uwagę na włożoną pracę własną w budowę i remont nieruchomości wspólnych.

Postanowieniem z dnia 8 czerwca 2017 r. Sąd Rejonowy w Olsztynie ustalił, że w skład majątku wspólnego wnioskodawczyni H. Ś. i uczestnika T. Ś., między którymi małżeńska wspólność ustawowa ustała z dniem 10 września 2013 r. na mocy prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 12 sierpnia 2013 r. w sprawie sygn. akt VI RC 591/13, wchodzi:

1) spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego w O. przy ulicy (...), o łącznej powierzchni użytkowej 59,82 m², pozostające w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w O., o wartości 199.990 zł,

2) nieruchomości gruntowe położone w P. gmina P. położone w obrębie ewidencyjnym (...) jedna o powierzchni 2.500 m² składająca się z działki o numerze (...) dla której Sąd Rejonowy w Olsztynie prowadzi Księgę Wieczysta KW nr (...) oraz druga o powierzchni 4.800 m² składająca się z działki nr (...) dla której Sąd Rejonowy w Olsztynie prowadzi Księgę Wieczysta KW nr (...), zabudowane budynkiem mieszkalnym o powierzchni użytkowej 145 m² i budynkiem gospodarczym o powierzchni użytkowej 185,27 m², o wartości łącznej 360.380 zł, ruchomości wymienione w punktach I. 3-21 postanowienia oraz środki zgromadzone na subkoncie o którym mowa w art. 40 a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w kwocie 42.361,14 zł oraz 440,1130 jednostek rozrachunkowych w Otwartym Funduszu Emerytalnym N. N. o wartości 15.993,70 zł. Ustalił, że udziały wnioskodawczyni i uczestnika w majątku wspólnym są równe. Dokonał podziału majątku wspólnego wnioskodawczyni i uczestnika w ten sposób, że: przyznał na własność uczestnikowi T. Ś. lokal mieszkalny opisany w punkcie I ppkt. 1 oraz ruchomości wymienione w pkt. I ppkt 3, 4, 5, 6, 7, 8, 20 o łącznej wartości 201.840,00 zł; przyznał na własność wnioskodawczyni H. Ś. nieruchomości opisane w pkt. I ppkt. 2 oraz ruchomości wymienione w pkt. I ppkt. 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21 o łącznej wartości 373.280 zł; dokonał podziału środków zgromadzonych na subkoncie o którym mowa w art. 40 a ustawy o systemie ubezpieczeń

społecznych opisanych w pkt. I ppkt. 22 w sposób opisany w art. 40e ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz jednostek rozrachunkowych w Otwartym Funduszu Emerytalnym N. N. opisanych w pkt. I ppkt. 22 w sposób opisany w art. 126-130 ustawy z 28 sierpnia 1997 r. o organizowaniu i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych. Zasadził od wnioskodawczyni H. Ś. na rzecz uczestnika T. Ś. kwotę 85.949,33 (tytułem rozliczenia dopłat, nakładów i wydatków na majątek wspólny, płatną w terminie 1 (jednego) roku od uprawomocnienia się postanowienia. W pozostałym zakresie wnioski o rozliczenie nakładów wnioskodawczyni i uczestnika oddalił. Nakazał ściągnąć od wnioskodawczyni H. Ś. na rzecz Skarbu Państwa - kasa Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 190,90 złote tytułem wydatków w sprawie tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa. Nakazał ściągnąć od uczestnika T. Ś. na rzecz Skarbu Państwa - kasa Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 2.190,89 złote tytułem wydatków w sprawie tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa. Orzekł, że w pozostałym zakresie wnioskodawczyni i uczestnik ponoszą koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie we własnym zakresie.

Podstawę tego rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia faktyczne. H. Ś. i T. Ś. w dniu 26 sierpnia 1978 r. zawarli związek małżeński. Strony nie zawierały żadnej umowy majątkowej małżeńskiej. Wyrokiem zaocznym z dnia 12 sierpnia 2013 r. wydanym przez Sąd Okręgowy w Olsztynie w sprawie VI RC 591/13, z powództwa wnioskodawczyni, orzeczono separację małżonków H. Ś. i T. Ś..

W dniu 30 października 2013 r. wnioskodawczyni złożyła w tutejszym Sądzie w sprawie I Ns 1145/13 wniosek o podział majątku wspólnego stron. Postępowanie zakończyło się ugodą zawartą w dniu 16 stycznia 2014 r.

Matka uczestnika postępowania W. Ś. w 1975 roku dokonała nieokreślonej wpłaty na przyszłe mieszkanie uczestnika w Spółdzielni Mieszkaniowej (...).

Uczestnik postępowania - jeszcze jako kawaler - zgromadził również wkład na książeczke mieszkaniowej w kwocie 28.045,20 starych złotych. Uczestnikowi, jako członkowi Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w O., w dniu 10 listopada 1981 r. został przekazany protokolarnie lokal przy ul. (...) (dawnej ul. (...)) w O. o powierzchni użytkowej 59,8 m².

W trakcie trwania wspólności majątkowej w dniu 28 grudnia 1989 roku strony uzyskały przydział nr (...) opisanego lokalu mieszkalnego. W przydzielonym mieszkaniu miały zamieszkać strony wspólnie z trojgiem dzieci. W tym dniu nastąpiło przekształcenie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu na spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu.

Dla opisanego prawa nie została założona księga wieczysta.

Aktualna wartość rynkowa spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w O. przy ul. (...) o powierzchni użytkowej 59,82 m², pozostającego w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w O., które wchodzi w skład majątku wspólnego H. Ś. i T. Ś. wynosi 199.990 zł.

Wymagana wpłata na wkład mieszkaniowy na przedmiotowy lokal wynosiła 41.900 starych zł, która została dokonana w całości w 1981 r., w tym ze środków Zakładowego Funduszu Mieszkaniowego i likwidacji książeczki mieszkaniowej uczestnika.

Wymagany wkład budowlany wynosił 2.420.300 starych złotych, który został rozliczony w następujący sposób: wpłata własna stron w dniu 30 listopada 1989 r. w kwocie 1.535.300 starych złotych i zwaloryzowany wkład mieszkaniowy wniesiony na lokal w kwocie 248.900 starych złotych – przeksięgowany na poczet wymagalnego wkładu budowlanego oraz umorzenie zastosowane przez Spółdzielnię w kwocie 636.100 starych złotych. Za wyjątkiem wpłaty na mieszkanie o nieustalonej wysokości i środków pochodzących z książeczki mieszkaniowej uczestnika, pozostałe środki przeznaczone na ten cel stanowiły majątek wspólny stron.

Udział procentowy wkładu uczestnika ze zlikwidowanej książeczki mieszkaniowej w stosunku do wymaganego wkładu mieszkaniowego w wysokości 41.900 starych złotych wynosił 66,93 %. Przy uwzględnieniu, że zwaloryzowany wkład w kwocie 248.900 starych złotych, przeksięgowany na poczet wkładu budowlanego, został w 66,93 % pokryty z wypłaty z książeczki uczestnika, to suma ta stanowi 166.588,77 starych złotych, czyli 6,88 % całego wymaganego wkładu

budowlanego. Obecna wartość rynkowa mieszkania wynosi 199.990 zł, zatem nakład uczestnika poniesiony przez niego z tego tytułu z majątku osobistego na majątek wspólny stron wynosi 13.759,31 zł (6,88 % z 199.990 zł).

W czasie trwania wspólności majątkowej strony nabyły prawo własności nieruchomości gruntowych położonych w P., gmina P., w obrębie ewidencyjnym nr (...): jednej o powierzchni 2.500 m² składającej się z działki o numerze (...), dla której Sąd Rejonowy w Olsztynie prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) oraz drugiej o powierzchni 4.800 m² składającej się z działki nr (...) dla której Sąd Rejonowy w Olsztynie prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) - zabudowane budynkiem mieszkalnym o powierzchni użytkowej 145 m² i budynkiem gospodarczym o powierzchni użytkowej 185,27 m², o łącznej wartości rynkowej 360.380 zł. Uczestnik wykonywał osobiście pewne prace remontowe i wykończeniowe w domu w P.. Między innymi w 2012 roku został przeprowadzony remont ogrodzenia posesji w P., a w połowie kwietnia 2013 r. wykonano remont komina i dachu budynku mieszkalnego w P.. Wnioskodawczyni w trakcie trwania wspólności zaciągała pożyczki w kasie zapomogowej w swoim zakładzie pracy i przeznaczała uzyskane środki na utrzymanie i wykończenie nieruchomości.

Uczestnik zajmuje wspólne mieszkanie stron przy ul. (...) w O., ale nie płaci regularnie opłat z tytułu korzystania z lokalu, doprowadzając do powstania zaległości czynszowych.

Uczestnik wskazywał, że zajmowany przez niego budynek w 2013 roku nie nadawał się do zamieszkania i wobec tego celowo wstrzymał się z zapłatą czynszu do czasu wykonania przez Spółdzielnię Mieszkaniową (...) poprawek prac polegających na wymianie pionów wodociągowo-kanalizacyjnych i mocowania pionu gazowego.

Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego w Olsztynie w dniu 10 grudnia 2014 r. wydał w sprawie X Nc 2406/14 nakaz zapłaty, na skutek pozwu wniesionego w dniu 04 grudnia 2014 r. przez Spółdzielnię Mieszkaniową (...) w O., nakazując stronom, aby zapłaciły solidarnie kwotę 3033,10 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 04 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 642 zł tytułem kosztów procesu. Na skutek wniesienia sprzeciwu przez uczestnika, w dniu 23 kwietnia 2015 r. w sprawie X C 486/15 zapadł wyrok o tożsamej treści z uprzednio wydanym nakazem zapłaty. Postępowanie w niniejszej sprawie ostatecznie zostało umorzone wobec zapłaty w dniu 20 kwietnia 2015 r. przez wnioskodawczynię całości zadłużenia w kwocie 3.774,74 zł. Wnioskodawczyni w dniu 22 kwietnia 2015 r. spłaciła dalszą zaległość czynszową mieszkania przy ul. (...) w kwocie 900 zł. Pieniądze uzyskała ze środków pieniężnych pochodzących z pożyczki zakładowej.

Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w O. pismem z dnia 06 lutego 2015 r. nie stwierdził zagrożenia katastrofą budowlaną budynku przy ul. (...) w O..

Wnioskodawczyni poniosła dalsze nakłady na majątek wspólny stron w postaci: spłaty zaległości czynszowych w dniu 28 maja 2015 r. w kwocie 1.299,80 zł, zapłaty czynszu - w dniu 29 czerwca 2015 r. w kwocie 340 zł, w dniu 28 lipca 2015 r. w kwocie 340 zł, w dniu 28 sierpnia 2015 r. w kwocie 340 zł, w dniu 28 września 2015 r. w kwocie 340 zł, w dniu 28 października 2015 r. w kwocie 340 zł, opłaty polisy w kwocie 240,89 zł, zapłaty w dniu 23 maja 2017 r. podatku od nieruchomości w kwocie 1.469 zł. Wnioskodawczyni dokonywała również opłat za media. Poniosła łączny nakład na majątek wspólny stron w kwocie 13.000,64 zł.

Do czasu zniesienia małżeńskiej wspólności majątkowej stron, wnioskodawczyni zgromadziła na rachunku Otwartego Funduszu Emerytalnego (...) S.A. w W. (...), (...) jednostek rozrachunkowych - o wartości 37,58 zł według stanu na dzień 10 września 2013 r. - 50.112,75 zł. Stan środków na wskazanym rachunku na dzień 24 maja 2016 r., po uwzględnieniu umorzenia 51,5 % wynosił 16.331,34 zł.

Na dzień 10 września 2013 r. stan subkonta w ZUS wnioskodawczyni wynosił 42.361,14 zł. Uczestnik T. Ś. w trakcie trwania wspólności majątkowej nie należał do żadnego Otwartego Funduszu Emerytalnego ani nie zgromadził żadnych środków na subkoncie ZUS. Uczestnik podlega ubezpieczeniu rolników w KRUS w zakresie emerytalno-rentowym, wypadkowym, chorobowym i zdrowotnym.

W skład majątku wspólnego stron wchodzi również następujące ruchomości: segment o wartości 500 zł, kanapa o wartości 100 zł, ława o wartości 50 zł, segment z małego pokoju o wartości 0 zł, pralka o wartości 200 zł, telewizor o wartości 300 zł, skórzana kanapa o wartości 1.000 zł, wersalka o wartości 100 zł, ława bez wartości, meblościanka o wartości 500 zł, stół z krzesłami o wartości 600 zł, wersalka o wartości 100 zł, kredens o wartości 500 zł, stół o wartości 300 zł, 6 sztuk krzeseł o wartości 300 zł, zmywarka o wartości 500 zł, samochód M. (...) rok produkcji 1998 o wartości 8.000 zł, samochód F. (...) rok produkcji 1994 o wartości 300 zł, komplet sztućców o wartości 1.000 zł.

Uczestnik T. Ś. z zawodu jest mechanikiem samochodowym. Prowadził samodzielnie działalność gospodarczą w zakresie naprawy pojazdów. Od 7 lat nie prowadzi już działalności gospodarczej, ale pracował zawodowo przez cały okres trwania wspólności ustawowej, w tym okresowo wyjeżdżał w celach zarobkowych za granicę. Nie angażował się w opiekę nad dziećmi. W 2011 r. zarejestrował działalność pod nazwą Gospodarstwo Rolne (...) – tzw. działalność mieszana według (...). Obecnie utrzymuje się z ogólnie pojętej działalności rolniczej. Uzyskuje dochody w nieustalonej wysokości, w tym z tytułu poddzierzawy gruntu rolnego. Nie zajmuje się jednak zawodowo rolnictwem, nie posiada sprzętu ani maszyn rolniczych. Jest zarejestrowany w KRUS, ponieważ uniknął w ten sposób płacenia składek na ZUS i podatków. Aktualnie nigdzie na stałe nie pracuje. Cierpi na schorzenia kręgosłupa i przeszedł operacje. Wcześniej wykonywał jedynie drobne prace przy domu w P.. Na posiadanym gruncie rolnym siał trawę, którą kosił sąsiad, celem pozyskania na siano dla koni. Nie posiada oszczędności i nie jest w stanie spłacić żadnych ewentualnych zobowiązań finansowych. Zajmuje wspólny lokal stron położony w O. przy ul. (...), gdzie powymieniał zamki. Nie ma żadnych zobowiązań, kredytów ani pożyczek i nie ma nikogo na utrzymaniu.

Wnioskodawczyni H. Ś. w okresie trwania wspólności majątkowej zajmowała się domem i wychowaniem trojga dzieci, ale również od około 1994 roku pracowała w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w O., gdzie jest zatrudniona do chwili obecnej. Pod koniec lutego 2013 r. wnioskodawczyni przeprowadziła się na stację. Obecnie mieszka w O. z synem Ł. Ś.. Nie ma nikogo na utrzymaniu.

W ocenie Sądu Rejonowego skład majątku wspólnego stron został ustalony na podstawie zgodnych oświadczeń stron oraz dowodów z dokumentów. Wartość poszczególnych składników majątku została ustalona również na podstawie zgodnych oświadczeń stron, w przypadku telewizora – według wskazania uczestnika, zaś w odniesieniu do spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu przy ul. (...) w O. oraz nieruchomości gruntowych, budynku mieszkalnego i gospodarczego w P. na podstawie dowodu z opinii biegłego sądowego, ilość jednostek zgromadzonych w OFE na rachunku wnioskodawczyni oraz na subkoncie w ZUS ustalona została natomiast na podstawie dowodu z dokumentu. W ocenie Sądu Rejonowego nie było podstaw do ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym. Zarówno wnioskodawczyni jak i uczestnik postępowania przez cały czas trwania wspólności majątkowej pracowali zawodowo i osiągalni zbliżone dochody. Dodatkowo wnioskodawczyni świadczyła pracę osobistą przy wychowaniu wspólnych dzieci stron oraz w gospodarstwie domowym. Brak jest tym samym podstaw do przyjęcia, iż stopień przyczynienia się stron do powstania majątku wspólnego nie był równy, co jest podstawową przesłanką orzeczenia o nierównych udziałach. Wyłączne prawo do nieruchomości wchodzących w skład majątku wspólnego Sąd Rejonowy przyznał wnioskodawczyni, która w przeciwieństwie do uczestnika postępowania uzyskuje stałe dochody – będzie zatem w stanie utrzymać tę nieruchomość i spłacić udział uczestnika. Ruchomościami składającymi się na majątek wspólny strony podzieliły się zgodnie. Sąd ustalił, że uczestnik poniósł nakład z majątku osobistego na majątek wspólny stron tytułem całości wpłaty na wkład mieszkaniowy spółdzielczego prawa do lokalu o wartości 13.759,31 zł, który zgromadził przed zawarciem związku małżeńskiego. Przyjmując aktualną wartość rynkową spółdzielczego własnościowego prawa do w/w lokalu mieszkalnego, określoną przez biegłego, należy przyjąć, że nakład uczestnika stanowi kwotę 13.759,31 zł. (6,88 % z 199.990 zł). Wnioskodawczyni poniosła natomiast nakłady z majątku osobistego na majątek wspólny łącznie w kwocie 13.000,64 zł. Natomiast nakłady, jakie czyniły strony na posiadane w trakcie wspólności nieruchomości, zostały zużyte w celu zaspokojenia potrzeb rodziny. Nie wykazano przy tym czy zwiększyły one wartość majątku wspólnego na datę ustania wspólności. Ostatecznie Sąd Rejonowy zasądził od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika kwotę 85.949,33 tytułem rozliczenia dopłat, nakładów i wydatków na majątek wspólny, płatną w terminie 1 roku od uprawomocnienia się postanowienia. Sąd ustalił, że na rzecz uczestnika przyznano majątek o wartości 201.840 zł, od której to kwoty należało odjąć przyznany mu w całości nakład - wkład mieszkaniowy 13.759

zł (188.080,69 zł). Na rzecz wnioskodawczyni przyznano majątek o wartości 373.280 zł, od której to kwoty należało odjąć połowę jej nakładów na majątek wspólny, poczynionych po dacie ustania wspólności majątkowej, tj. 6.650,32 zł (13.000,64 / 2). Całość majątku wspólnego wyniosła 575.120 zł, od którego odjęto nakład 13.759 zł, co dało kwotę 561.360,69 zł. Należało ją podzielić na dwa, a następnie od uzyskanej sumy 280.680,34 zł odjąć 188.080,69 zł (wartość majątku wspólnego przyznaną uczestnikowi). Dało to kwotę 92.599,65 zł, od której należało odjąć połowę nakładów wnioskodawczyni w kwocie 6.650,32zł. Uzyskana przez opisane działanie matematyczne kwota 85.949,33 zł została zasądzona od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

Powyższe postanowienie zaskarżył w części uczestnik postępowania zarzucając postanowieniu:

- naruszenie art. 212 k.c. w związku z art. 1035 k.c. w związku z art. 46 kro przez jego błędną wykładnię i niezastosowanie w sytuacji, gdy niezbędne było udzielenie zabezpieczenia spłaty, o której orzekł sąd w punkcie IV postanowienia, w szczególności w drodze odpowiedniego wpisu (hipoteki) w księgach wieczystych - prowadzonych dla nieruchomości w P. przyznanych wnioskodawczym w punkcie III postanowienia,
- naruszenie art. 45 kro przez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na nieuwzględnieniu nakładu na mieszkanie przy ul. (...) w pełnej kwocie z tytułu likwidacji księżeczki mieszkaniowej, w sytuacji gdy powinien on zostać uwzględniony w kwocie 14.380 zł,
- naruszenie art. 210 k.c. w związku z art. 1035 k.c. w związku z art. 46 kro przez ich niewłaściwe zastosowanie do przedmiotów, o których mowa w punkcie 1.9), 1.15), 1.16) i 1.19) postanowienia, a które stanowią mój majątek osobisty i nie powinny być przedmiotem podziału.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie powyższego postanowienia w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania z uwzględnieniem kosztów apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest w części zasadna.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie oraz przyjęte zasady ustalenia składu i wartości majątku wspólnego stron, jak również udziałów stron w majątku wspólnym. Prawidłowo również Sąd Rejonowy ustalił wartość nakładów uczestnika z majątku osobistego na majątek wspólny oraz wydatków wnioskodawczyni na ten majątek. Zaskarżone postanowienia podlegało jednak zmianie, ale jedynie w zakresie wycień, które w odniesieniu do ostatecznej spłaty na rzecz uczestnika postępowania zawierały błędny matematyczne.

Nie są trafne zarzuty skarżącego dotyczące ustalonego przez Sąd Rejonowy składu majątku wspólnego. Uczestnik postępowania stwierdził, że skórzana kanapa, kredens, stół oraz samochód marki M. (...) stanowiły majątek osobisty uczestnika i nie powinny w związku z tym stanowić przedmiotu podziału.

Podstawowa zasada określająca przynależność przedmiotów majątkowych w ustroju wspólności ustawowej została określona w art. 31 § 1 k.r.o. i polega na włączeniu w skład majątku wspólnego wszelkich przedmiotów majątkowych, o ile zostały nabyte w czasie trwania wspólności i nie zostały wyłączone z niej mocą przepisu prawnego (art. 33 k.r.o).

O tym, czy nabyty przedmiot majątkowy wejdzie w skład majątku wspólnego, decydują zatem okoliczności obiektywne, wskazane w art. 31 w zw. z art. 33 k.r.o. Zatem dla oceny, czy dany przedmiot wejdzie do majątku wspólnego, w zasadzie nie mają znaczenia oświadczenia małżonków, w szczególności złożone na potrzeby postępowania działowego.

Sąd Najwyższy w postanowieniu z 6.10.2016 r., IV CSK 804/15, LEX nr 2202502, wskazał, że art. 32 § 1 k.r.o. stwarza domniemanie przynależności do majątku dorobkowego przedmiotów majątkowych nabytych w czasie trwania wspólności ustawowej przez oboje małżonków lub przez jednego z nich, bez względu na to, z jakich źródeł pochodziły środki przeznaczone na zapłatę ceny. Przynależność tych przedmiotów do majątku odrębnego obowiązuje jest

udowodnić zainteresowany tym małżonek. Dla zaistnienia tego skutku nie ma znaczenia, że stroną umowy sprzedaży był tylko jeden małżonek i złożył oświadczenie, że nabywany przedmiot majątkowy nie należy do dorobku czy też że kupna dokonuje z majątku odrębnego, jeżeli nie doszło do wyłączenia wspólności przez zawarcie umowy przewidzianej w art. 47 § 1 k.r.o.

Przede wszystkim o zaliczeniu przedmiotów majątkowych do majątku wspólnego decyduje czas ich nabycia – majątkiem wspólnym objęte są przedmioty majątkowe nabyte w czasie trwania wspólności ustawowej (art. 31 k.r.o.). Jedynie w ściśle i wyczerpująco wymienionych przez Kodeks rodzinny i opiekuńczy wypadkach nabyty w czasie trwania ustroju wspólności ustawowej przedmiot majątkowy nie zwiększa zasobów majątku wspólnego, lecz staje się z mocy art. 33 k.r.o. przedmiotem majątku osobistego. Artykuł 31 k.r.o. wyraża zasadę ogólną, a art. 33 pkt 2–10 k.r.o. – wyjątki od tej zasady.

Wskazane przez uczestnika postępowania przedmioty tj. skórzana kanapa, kredens, stół oraz samochód M. (...) zostały nabyte w czasie trwania wspólności majątkowej. Objęte są zatem domniemaniem przynależności do majątku wspólnego stron. Oznacza to, że wnioskodawczyni nie musi wykazywać, że przedmioty te stanowiły majątek wspólny. Odmienne ustalenie- czego żąda uczestnik postępowania, wymagało inicjatywy dowodowej skarżącego, której jednak nie wykazał. Nawet twierdzenia uczestnika nie wskazują na okoliczności, które pozwalałyby stwierdzić, że przedmioty te mogłyby nie wchodzić w skład majątku wspólnego. W tej sytuacji ustalenia Sądu Rejonowego co do wskazanych przedmiotów należało uznać za prawidłowe, a zarzuty uczestnika za bezzasadne.

Stosownie do art. 212 § 3 k.c. jeżeli ustalone zostały dopłaty lub spłaty, sąd oznaczy termin i sposób ich uiszczenia, wysokość i termin uiszczenia odsetek, a w razie potrzeby także sposób ich zabezpieczenia. W razie rozłożenia dopłat i spłat na raty terminy ich uiszczenia nie mogą łącznie przekraczać lat dziesięciu. W wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie sąd na wniosek dłużnika może odroczyć termin zapłaty rat już wymagalnych. W orzecznictwie przyjmuje się, że Sąd orzekający o podziale majątku jest kompetentny do orzeczenia zabezpieczenia w każdym wypadku, gdy na podstawie okoliczności sprawy stwierdzi, że jest to celowe (zob. postanowienie SN z 2.07.2009 r., V CSK 481/08, LEX nr 627260). Zabezpieczenia Sąd powinien zatem dokonać w sytuacji, gdy w okolicznościach konkretnej sprawy istnieje niebezpieczeństwo niewykonania zobowiązania nałożonego postanowieniem Sądu.

Żadne z okoliczności stwierdzone w niniejszej sprawie nie wskazują na to by wnioskodawczyni miała zamiar lub nie dysponowałaby możliwościami dokonania spłaty zasądzonej przez Sąd Rejonowy kwoty. Wnioskodawczyni pracuje zawodowo, może zatem otrzymać pożyczkę lub kredyt. Czysto hipotetyczne ryzyko braku spłaty wyrażane przez skarżącego w apelacji nie jest poparte żadnymi dowodami, a wyłącznie roczny termin odroczenia spłaty nie jest w ogóle przesłanką do ustanowienia zabezpieczenia na nieruchomości przyznanej wnioskodawczyni bowiem nie świadczy o tym, że wnioskodawczyni nie spłaci udziału uczestnika.

Za prawidłowe co do zasady oraz wysokości należało przyjąć rozstrzygnięcie Sądu I instancji dotyczące nakładu uczestnika z majątku osobistego na majątek wspólny stron odnoszące się do wpłaty na wkład mieszkaniowy spółdzielczego prawa do lokalu, która została następnie przeksięgowana na wkład budowlany. Ustalenie wartości tego nakładu na chwilę podziału zostało oparte o wskazania Sądu Najwyższego określone w uchwale z dnia 5 października 1990 r., III CZP 55/90. Sąd ten wskazał, że wartość nakładu z majątku odrębnego jednego z małżonków na ich majątek wspólny, polegającego na wpłacie dokonanej przez tego małżonka na wkład mieszkaniowy związany ze spółdzielczym prawem do lokalu, odpowiada w chwili podziału tego majątku takiej części wartości spółdzielczego prawa do lokalu, jaką część stanowiła ta wpłata w stosunku do całego wkładu mieszkaniowego wpłaconego przez małżonków, od zgromadzenia którego uzależniony był przydział mieszkania.

Wkład budowlany, który wynosił 2.420.300 starych złotych, został pokryty w wysokości 248.900 starych złotych (co stanowiło kwotę zwaloryzowaną) z wkładu mieszkaniowego. Z kolei wpłata na wkład mieszkaniowy, którego pełna wysokości stanowiła kwotę 41.900 zł starych złotych, została w 66,93 % pokryta z majątku osobistego uczestnika, co stanowi kwotę 166.588,77 zł starych złotych przypadającą na wkład budowlany, a zatem 6,88 % całego wymaganego

wkładu budowlanego. Ponieważ obecna wartość rynkowa lokalu wynosi 199.990 zł, tym samym nakład uczestnika postępowania poniesiony z jego majątku osobistego na majątek wspólny wynosi w chwili podziału 13.759,31 zł, co prawidłowo wyliczył i szczegółowo wskazał Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia.

Zaproponowany przez skarżącego w apelacji sposób wyliczenia wartości nakładu w chwili dokonywania podziału majątku wspólnego, oparty o wartość metra kwadratowego powierzchni, nie znajduje podstaw w przyjętym w orzecznictwie sposobu ustalenia wartości nakładu, w związku z czym nie mógł być przyjęty w niniejszej sprawie za podstawę wyliczeń.

Skarżący domagał się również zwrotu wydatków i nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny, które poczynił już po ustaniu wspólności majątkowej między stronami, a zatem po 10 września 2013 r. W apelacji szczegółowo przedstawił te nakłady i wydatki.

Podstawą prawną rozliczenia wydatków i nakładów poczynionych z majątku osobistego na majątek wspólny są przepisy regulujące współwłasność. Obowiązkiem bowiem współwłaścicieli wynikającym z art. 207 k.c. jest partycypowanie w kosztach związanych z rzeczą wspólną. Chodzi tu o wszelkiego rodzaju wydatki na rzecz, zarówno nakłady konieczne (art. 226 zd. 1 k.c.), związane z normalną eksploatacją rzeczy, jak i inne nakłady (art. 226 zd. 2 k.c.); oraz inne obciążenia, w szczególności takie jak: podatki, ubezpieczenia, odsetki od kredytu (Teresa A. Filipiak Komentarz do art.207 Kodeksu cywilnego LEX 2012). Wydatkami i nakładami koniecznymi są zatem te wszystkie wydatki i nakłady, które są niezbędne do utrzymania danej rzeczy w należyтым stanie, umożliwiającym normalne korzystanie z niej. Obejmują one zatem niezbędne w tym celu remonty i naprawy, konserwację, wymianę zużytych elementów na nowe, a także uiszczone ze względu na dany przedmiot majątkowy podatki, opłaty i składki na ubezpieczenie.

W odniesieniu do procesowego aspektu wszelkich rozliczeń z tytułu przepływów majątkowych między majątkiem wspólnym a majątkami osobistymi stron należy wskazać, iż w sprawie o podział majątku wspólnego sąd z urzędu ustala jedynie wartość nakładów poczynionych z majątku wspólnego na majątek osobisty jednego z małżonków (zob. uchwała SN z 21.02.2008 r., III CZP 148/07, OSNC 2009/2, poz. 23). Natomiast o zwrocie wydatków i nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny, czego dotyczyło żądanie uczestnika postępowania, sąd orzeka natomiast tylko na wniosek (zob. postanowienie SN z 16.10.1997 r., II CKN 395/97, LEX nr 50532).

W niniejszej sprawie uczestnik postępowania zgłosił nakłady i wydatki poczynione na majątek wspólny dopiero w postępowaniu apelacyjnym, w związku z czym nie można postawić Sądowi Rejonowemu skutecznego zarzutu, że nie odniósł się do tego żądania skoro o tego rodzaju wydatkach i nakładach orzeka wyłącznie na wniosek, którego wówczas nie było. Dodać należy, iż zgłoszenie przedmiotowego żądania przez uczestnika postępowania nie zostało poparte żadnymi dowodami. Dla przyjęcia w postępowaniu cywilnym określonego faktu nie jest wystarczające gołosłowne powołanie się przez stronę na daną okoliczność. Norma art. 6 k.c. nakłada bowiem na każdego uczestnika postępowania, który z określonego faktu wywodzi skutki prawne, obowiązek udowodnienia tego faktu. Uczestnik postępowania pomimo, że powołał określone okoliczności w apelacji, nie przedstawił żadnych dowodów, które potwierdziłyby poniesienie przez niego określonych wydatków i nakładów, zaś dokumenty dołączone do apelacji nie obrazują żadnych kwot nakładów lub wydatków.

Za prawidłowe należało również uznać stanowisko Sądu Rejonowego, zgodnie z którym nie było w niniejszej sprawie podstaw do ustalenia nierównych udziałów.

Zasadą wyrażoną w art. 43 § 1 k.r.o. jest, że małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym. Odstąpienie od zasady wymaga wystąpienia dwóch przesłanek: ważnych przyczyn oraz różnego stopnia przyczynienia się małżonków do powstania majątku wspólnego (art. 43 k.r.o.). Podkreślić przy tym trzeba, iż przesłanki te muszą być spełnione łącznie (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 października 1997 r. II CKN 348/97 LEX nr 479357). Oznacza to, że ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym nie może nastąpić w każdym wypadku faktycznej nierówności przyczynienia się każdego z małżonków do powstania majątku wspólnego, lecz tylko w tych wypadkach, gdy zaistnieją ważne powody. Z jednej strony żadne „ważne powody” nie uzasadniają same przez się ustalenia nierównych udziałów,

jeżeli stopień przyczynienia się małżonków do powstania majątku wspólnego jest równy. Z drugiej strony – różny stopień przyczynienia się małżonków do powstania majątku bierze się pod uwagę dopiero wtedy, gdy za ustaleniem nierównych udziałów przemawiają „ważne powody”.

Na stopień przyczynienia się małżonków do powstania majątku dorobkowego składa się całokształt starań o zaspokojenie potrzeb rodziny. Będą to zarówno zarobki lub inne dochody uzyskiwane przez małżonków wykorzystywane na zaspokojenie potrzeb rodziny oraz świadczenia pracy osobistej przy wychowaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym. Dla jego określenia ma znaczenie, czy posiadanymi zasobami małżonkowie gospodarują racjonalnie, a w szczególności, czy lekkomyślnie ich nie trwonią. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyrażony jest pogląd, że jeżeli małżonek w sposób rażący lub uporczywie, pomimo posiadanych sił oraz możliwości zarobkowych, nie przyczynia się odpowiednio do tych możliwości do powstania majątku wspólnego, drugi małżonek może żądać, aby ustalenie udziałów w majątku wspólnym nastąpiło z uwzględnieniem stopnia, w którym każdy z małżonków przyczynił się do powstania tego majątku (postanowienie z dnia 30 listopada 1972 r., III CRN 235/72). Przy określaniu różnicy w przyczynieniu się do powstania majątku wspólnego istotne znaczenie odgrywa uwzględnienie wszystkich okoliczności wskazanych w art. 43 § 3 k.r.o., tj. nakładu osobistej pracy przy wychowaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym. Ten niematerialny aspekt przyczynienia się do powstania majątku wspólnego wpływa na zrównoważenie stopnia przyczynienia się małżonków do powstania majątku wspólnego w sytuacji, gdy jeden z małżonków utrzymuje rodzinę z dochodów uzyskiwanych z pracy zawodowej, a jednocześnie drugi z małżonków zajmuje się wychowaniem dzieci i pracą w gospodarstwie domowym.

W odniesieniu do przesłanki ważnych powodów uzasadniających ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym należy stwierdzić, iż są to najogólniej takie zachowania małżonka, które zasługują na negatywną ocenę z punktu widzenia zasad współżycia społecznego. Przykładów takich zachowań dostarcza orzecznictwo. W postanowieniu z 26 listopada 1973 r. (III CRN 227/73) Sąd Najwyższy wskazał, że ważne powody stanowiące przesłankę ustalenia nierównych udziałów stron w majątku wspólnym polegają na zachowaniu małżonka charakteryzującym się rażącym lub uporczywym nie przyczynianiem się do powstania dorobku stosownie do posiadanych sił i możliwości zarobkowych. W związku z tym orzeczeniem można sformułować wniosek, że negatywnie oceniane zachowanie małżonka musi charakteryzować się pewnym natężeniem i powtarzalnością, a nie jakąkolwiek zarzucalnością.

Z kolei w postanowieniu z dnia 17 maja 2002 r., I CKN 643/00, wyraził stanowisko, zgodnie z którym jeżeli przez cały czas trwania małżeństwa małżonek pracował zarobkowo, nie trwonił majątku ani nie postępował z nim lekkomyślnie, to nawet jeżeli środki pochodzące z osiągniętych przez jego żonę zarobków za granicą, które wniosła do majątku wspólnego, były znacznie wyższe niż wniesione przez wnioskodawcę, nie uzasadnia to ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym.

Podkreślić również należy, iż nie każde negatywnie oceniane zachowanie jednego z małżonków musi prowadzić do przyjęcia ważnego powodu w rozumieniu art. 43 § 1 k.r.o. Znaczenie prawne ma tylko takie zachowanie, które pozostaje w związku z nieprzyczynianiem się małżonka do powstania majątku wspólnego lub jego uszczupleniem. W doktrynie wskazuje się bowiem, iż powody ustalenia nierównych udziałów dotyczą oceny, kwalifikacji zachowania drugiego małżonka oraz spowodowanych przez niego takich stanów rzeczy, które stanowią przyczynę niższej wartości majątku wspólnego niż ta, która wystąpiłaby, gdyby postępował właściwie. Nie stanowią jednak ważnych powodów okoliczności niezależne od małżonka i przez niego niezawinione, w szczególności związane z nauką, chorobą czy bezrobociem (M. Sychowicz (w:) K. Piasecki (red.), Kodeks, 2006, s. 232). Tym samym nie każde zachowanie małżonka naruszające zasady współżycia społecznego i w związku z tym zasługujące na negatywną ocenę będzie stanowiło o ważnym powódzie ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym, ale takie zachowanie, które ma negatywny wpływ na ten majątek.

W niniejszej sprawie uczestnik nie wykazał żadnej z przesłanek, o których stanowi art. 43 § 1 k.r.o. Nie można stwierdzić przede wszystkim nierównego stopnia przyczynienia się stron do powstania majątku wspólnego, który podlega podziałowi w niniejszej sprawie. Z ustaleń poczynionych przez Sąd Rejonowy wynika, że wnioskodawczyni przez cały okres trwania wspólności majątkowej świadczyła pracę osobistą przy wychowaniu dzieci stron i we

wspólnym gospodarstwie domowym. Ten niematerialny aspekt przyczynienia się do powstania majątku wspólnego wpływa na zrównoważenie stopnia przyczynienia się małżonków do powstania majątku wspólnego w sytuacji, gdy jeden z małżonków utrzymuje rodzinę z dochodów uzyskiwanych z pracy zawodowej, a jednocześnie drugi z małżonków zajmuje się wychowaniem dzieci i pracą w gospodarstwie domowym. Dodać należy, iż oprócz świadczenia pracy osobistej, wnioskodawczyni pracowała zawodowo przez znaczną część trwania wspólności majątkowej. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, w żaden sposób nie można uznać, iż stopień przyczynienia się stron do powstania majątku wspólnego nie był równy.

Nie można również stwierdzić, by w sprawie zachodziły ważne przyczyny orzeczenia o nierównych udziałach stron. Skarżący nie wskazał nawet na okoliczności, które choćby potencjalnie mogły być uznane za ważne przyczyny w rozumieniu art. 43 § 1 k.r.o. Zgromadzone w sprawie dowody również nie wskazują na wystąpienie takich okoliczności.

Resumując, trafnie uznał Sąd Rejonowy, iż w niniejszej sprawie nie występują przyczyny do orzeczenia o nierównych udziałach stron w majątku wspólnym.

W konsekwencji powyższe, niezasadne zarzuty nie mogły prowadzić do zmiany zaskarżonego postanowienia. Zmiana orzeczenia wynikała jedynie z błędnych wyliczeń matematycznych Sądu Rejonowego.

Przede wszystkim w punkcie III. a postanowienia Sąd I instancji błędnie zsumował wartość składników w tym punkcie wymienionych. Ich rzeczywista wartość wynosi bowiem 201.440 zł, a nie jak wskazał Sąd Rejonowy kwotę 201.840 zł.

W tej sytuacji ostateczne rozliczenie stron powinno wyglądać następująco: wartość majątku wspólnego stron wyniosła 574.720 zł, a równe udziały stron w majątku wspólnym oznaczają, że wartość kwotowa tych udziałów wynosi po 287.360 zł ($574.720 \text{ zł} : 2$). Ustalone nakłady z majątku osobistego wnioskodawczyni na majątek wspólny wyniosły 16.540,50 zł, zaś uczestnika na majątek wspólny 13.759,31 zł. Ponieważ wartość składników majątkowych przyznana uczestnikowi wyniosła kwotę 201.440 zł (wartość własności prawa do lokalu mieszkalnego 199.990 zł + wartość ruchomości 1.450 zł) należało pomniejszyć ją o wartość nakładów uczestnika na majątek wspólny, co daje kwotę 187.680,69 zł ($201.440 - 13.759,31 \text{ zł}$). Sąd Rejonowy nieprawidłowo przyjął, że wartość nakładów uczestnika powinna być odliczona od wartości całego majątku. Takie rozliczenie powodowało, że jedynie część z nakładu uczestnika podlegałaby ostatecznie zwrotowi, co nie jest prawidłowe. Wydatki wnioskodawczyni na utrzymanie majątku wspólnego stron wyniosły łącznie 16.540,50 zł. Zwrotu połowy tej kwoty może domagać się wnioskodawczyni od uczestnika, a zatem kwoty 8.270,25 zł.

Uwzględniając wysokość przyznanego wnioskodawczyni majątku (373.280 zł) oraz wysokość udziału stron w majątku wspólnym (po 287.360 zł) czysta wartość spłaty (bez uwzględnienia nakładów i wydatków stron) powinna wynieść 85.920 zł ($373.280 \text{ zł} - 287.360 \text{ zł}$). Ostateczne rozliczenie powinno jednak uwzględniać nakład i wydatki. Jak wyżej wspomniano uczestnik poczynił nakłady z majątku osobistego na majątek wspólny w wysokości 13.759,31 zł, zwrotu tej kwoty może domagać się od wnioskodawczyni. Kwota spłaty w wysokości 85.920 zł powinna zatem być powiększona o 13.759,31 zł, co daje kwotę 99.679,31 zł. Jednocześnie wnioskodawczyni ma uprawnienie by domagać się zwrotu połowy wydatków, które poniosła na utrzymanie majątku wspólnego stron, a zatem kwoty 8.270,25 zł. Tym samym kwotę 99.679,31 zł należało pomniejszyć o kwotę 8.270,25 zł. Ostatecznie wnioskodawczyni powinna zapłacić uczestnikowi tytułem rozliczenia kwotę 91.409,06 zł

Określony termin spłaty tej kwoty na dzień 25 kwietnia 2019 r. ma umożliwić wnioskodawczyni zgromadzenie środków w oparciu o własne zasoby lub zewnętrzne źródła finansowania. Uprawnionemu zaś daje realne możliwości otrzymania całości kwoty. Uwzględniając, że uczestnik ma zapewnione miejsce zamieszkania, termin spłaty nie będzie wpływał negatywnie na możliwość zaspokojenia jego potrzeb życiowych.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 386 § 1 i art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. uznając, że nie zachodzą podstawy do odstąpienia od zasady orzekania o kosztach w postępowaniu nieprocesowym.

Mirosław Wiczorkiewicz Beata Grzybek Agnieszka Żegarska